

LÖG

um breyting á almennum hegningarlögum, nr. 19/1940, sbr. lög nr. 34/1980, og um breyting á sektarmörkum nokkurra laga.

HANDHAFAR VALDS FORSETA ÍSLANDS

samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar,

forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar,

gjöra kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og vér staðfest þau með samþykki voru:

1. gr.

50. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 sbr. 1. gr. laga nr. 34/1980 orðist svo:

Eigi má beita hærri fésekt en einni milljón króna, nema heimild sé til þess í öðrum lögum.

2. gr.

Lög um ráðherraábyrgð nr. 4/1963.

Í 1. mgr. 11. gr. laganna falli niður orðin „allt að kr. 50 000“.

3. gr.

Lög um kosningar til Alþingis nr. 52/1959.

A. Í 140. gr. falli niður orðin „frá 1 000—20 000 kr.“

B. Í 141. gr. falli niður orðin „frá 400—4 000 kr.“

C. Í 142. gr. falli niður orðin „2 000—20 000 króna.“

D. Í 143. gr. falli niður orðin „1 000—20 000 króna.“

4. gr.

Lög um sparisjóði nr. 69/1941.

Í 1. mgr. 29. gr. falli niður orðin „allt að 500 kr.“

5. gr.

Lög um almannafrið á helgidögum þjóðkirkjunnar nr. 45/1926.

8. gr. orðist svo:

Brot gegn ákvæðum laga þessara varða sektum, auk þess má með dómi svipta mann rétti til að hafa veitingahús eða annan almennan veitingastað, hafi hann áður sætt sektum fyrir brot gegn lögum þessum. Með mál, er rísa út af brotum gegn lögum þessum, skal fara að hætti opinberra mála.

6. gr.

Lög um friðun Þingvalla nr. 59/1928.

8. gr. orðist svo:

Brot gegn ákvæðum laga þessara og reglugerða settra samkvæmt þeim varða sektum, varðhaldi, eða fangelsi ef sakir eru miklar.

Mál út af brotum á lögum þessum sæta meðferð opinberra mála.

7. gr.

Lög um dýravernd nr. 21/1957.

Í 1. mgr. 18. gr., sbr. 1. gr. laga nr. 38/1968, falli niður orðin „allt að 10 þús. kr.“

8. gr.

Lög um friðun hreindýra og eftirlit með þeim nr. 28/1940.

A. 3. gr., sbr. 2. gr. l. nr. 72/1954, orðist svo:

Brot gegn lögum þessum og reglum settum samkvæmt þeim varðar sektum eða varðhaldi.

Mál út af brotum á lögum þessum sæta meðferð opinberra mála.

B. 4. gr. laganna falli niður.

9. gr.

Lög um ávana- og fíkniefni nr. 65/1974.

Í 1. mgr. 5. gr., sbr. 1. gr. l. nr. 60/1980, falli niður orðin „allt að 6 millj. króna“.

10. gr.

Lög um hundahald og varnir gegn sullaveiki nr. 7/1953.

A. 2. mgr. 4. gr. falli niður.

B. 7. gr. orðist svo:

Brot gegn lögum þessum og reglugerðum eða samþykktum, sem settar kunna að verða samkvæmt þeim, varða sektum.

11. gr.

Vegalög nr. 6/1977.

Í 85. gr. falli niður orðin „allt að 100 þúsund krónum“.

12. gr.

Lög um skipulag á fólksflutningum með bifreiðum nr. 83/1966.

Í 10. gr. falli niður orðin „frá 1 000—10 000 kr.“

13. gr.

Lög um leigubifreiðar nr. 36/1970.

Í 11. gr. falli niður orðin „frá 500—20 000 krónum“.

14. gr.

Lög um fjarskipti nr. 30/1941.

Í 1. tl. 27. gr. falli niður orðin „allt að 10 000 krónum“.

15. gr.

Lög um skipulag ferðamála nr. 60/1976.

Í 37. gr. falli niður orðin „allt að 100 000,00 kr.“

16. gr.

Lög um brunvarnir og brunamál nr. 55/1969.

Í 34. gr. falli niður orðin „1 000—100 000 krónum“.

17. gr.

Lög um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina nr. 1/1890, sbr. l. nr. 67/1919.

A. 1. mgr. 5. gr. orðist svo:

Brot gegn samþykktunum varða sektum.

B. Niðurlag 3. mgr. 5. gr. orðist svo:

Kostnaður við þetta og kostnaður, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, er lögreglustjórinn gerir til þess að hindra brot gegn því, sem bannað er í samþykktunum, greiðist af brotamaninum eða, ef hann er eigi fær um það, úr ríkissjóði.

C. 6. gr. orðist svo:

Með mál sem rísa út af brotum á samþykktunum skal fara að hætti opinberra mála.

18. gr.

Lög um lögreglusamþykktir í löggiltum verslunarstöðum nr. 32/1924.

2. gr. orðist svo:

Brot gegn ákvæðum samþykktanna varða sektum. Með mál sem rísa út af brotum á samþykktinni skal fara að hætti opinberra mála.

19. gr.

Lög um sinubrennur og meðferð elds á víðavangi nr. 8/1966.

10. gr. orðist svo:

Brot gegn ákvæðum laga þessara varða sektum.

20. gr.

Lög um heimild til þess að marka skemmtunum og samkomum tíma nr. 120/1947.

Í niðurlagi 1. gr. falli niður orðin „allt að 10 000 kr.“

21. gr.

Skipulagslög nr. 19/1964.

A. Í 1. mgr. 36. gr. falli niður orðin „allt að 100 000 krónum.“

B. Í 2. mgr. 36. gr. breytist töluorðið „1 000“ í 5 000.

22. gr.

Lög um stofnun búnaðarmálasjóðs nr. 38/1945.

Í 5. gr. falli niður orðin „50—5 000 kr.“

23. gr.

Lög um innflutning búfjár nr. 74/1962.

Í 21. gr. falli niður orðin „1 000—100 000 krónum“.

24. gr.

Lög um varnir gegn því að gin- og klaufaveiki og aðrir alidýrasjúkdómar berist til landsins nr. 11/1928.

A. Í 1. mgr. 6. gr. falli niður orðin „frá 100—10 000 krónum“.

B. Í 2. mgr. 6. gr., sbr. 1. gr. l. nr. 16/1952, falli niður orðin „500—50 000 kr.“

25. gr.

Lög um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjársjúkdóma og útrýmingu þeirra nr. 23/1956.

1. mgr. 46. gr. orðist svo:

Brot gegn lögum þessum, svo og reglugerðum og fyrirmælum, er sett verða samkvæmt

þeim, varða sektum, varðhaldi eða fangelsi og skal mál út af þeim brotum fara að hætti opinberra mála.

26. gr.

Lög um Framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu, verðmiðlun og sölu á landbúnaðarvörum o. fl. nr. 95/1981.

A. Í 1. mgr. 46. gr. breytist orðið „lögreglumál“ í mál og niður falli orðin frá „50—500 kr.“

B. Í 2. mgr. 46. gr. breytist töluorðin „1—100“ í 10—1 000.

27. gr.

Lög um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnnsins nr. 44/1948.

Í 3. gr., sbr. 2. gr. 1. nr. 45/1974, falli niður orðin „frá kr. 10 000,00 til kr. 1 000 000,00“.

28. gr.

Lög um róðrartíma fiskibáta nr. 47/1973.

Í 3. gr. falli niður orðin „frá kr. 5 000,00—50 000,00“.

29. gr.

Lög um síldarútvegsnefnd og útflutning saltaðrar síldar nr. 62/1962.

Í 11. gr. falli niður orðin „allt að kr. 2 000 000,00“.

30. gr.

Lög um samþykktir um lokunartíma sölubúða nr. 17/1936.

A. 5. mgr. 3. gr. orðist svo:

Brot á samþykktum, sem settar verða skv. lögum þessum, varða sektum.

B. 6. mgr. 3. gr. orðist svo:

Með mál út af brotum á samþykktunum skal farið að hætti opinberra mála.

31. gr.

Lög um heimild til að banna innflutning ósútaðra skinna og húða nr. 3/1902.

A. 2. gr. orðist svo:

Brot gegn lögnum varða sektum. Heimilt er að beita eignarupptöku samkvæmt ákvæðum 69. gr. almennra hegningarlaga. Mál út af brotum á lögnum sæta meðferð opinberra mála.

B. 3. gr. falli niður.

32. gr.

Lög um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum nr. 30/1966.

1. mgr. 14. gr. orðist svo:

Brot gegn lögum þessum eða reglugerðum settum samkvæmt þeim varða sektum. Fara skal með mál út af brotum á þeim að hætti opinberra mála.

33. gr.

Lög um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála nr. 63/1979.

Í 2. mgr. 17. gr. falli niður orðin „allt að 15 millj. kr.“

34. gr.

Sjómannalög nr. 67/1963.

- A. Í 74. gr. falli niður orðin „1 000—10 000 kr.“
- B. Í 76. gr. falli niður orðin „1 000—10 000 króna“.
- C. Í 78. gr. falli niður orðin „500—5 000 króna“.
- D. Í 81. gr. falli niður orðin „500—5 000 króna“.
- E. Í 84. gr. falli niður orðin „500—5 000 króna“.
- F. Í 86. gr. falli niður orðin „500—5 000 króna“.
- G. Í 88. gr. falli niður orðin „500—5 000 króna“.

35. gr.

Lög um skipamælingar nr. 50/1970.

Í 16. gr. falli niður orðin „frá 2 000 til 20 000 kr.“

36. gr.

Lög um atvinnuréttindi skipstjórnarmanna á íslenskum skipum nr. 69/1973.

Í 1. mgr. 29. gr. falli niður orðin „allt að kr. 100 000,00“

37. gr.

Lög um atvinnuréttindi vélstjóra á íslenskum skipum nr. 72/1966.

Í 29. gr. falli niður orðin „frá kr. 1 000,00 til kr. 20 000,00“.

38. gr.

Lög um ráðstafanir til öryggis við siglingar nr. 56/1932.

A. 6. gr. orðist svo:

Brot á lögum þessum eða tilskipunum og reglum, sem settar eru samkvæmt þeim, varða sektum eða varðhaldi, nema þyngri refsing liggi við skv. öðrum lögum.

Ef um stórfellt brot er að ræða af hendi skipstjóra má ennfremur svipta hann réttindum til skipstjórnar með dómi.

Brot gegn lögum þessum og tilskipunum og reglum settum samkvæmt þeim sæta meðferð opinberra mála.

B. 7. gr. falli niður.

39. gr.

Lög um dag- og næturbendingar á íslenskum skipum í sjávarháska og um ráðstafanir er skip rekast á nr. 13/1899.

Í 2. mgr. 1. gr. falli niður orðin „allt að 200 kr.“

40. gr.

Lög um leiðsögu skipa nr. 48/1933.

27. gr. orðist svo:

Brot gegn lögum þessum varða sektum, nema þyngri refsing liggi við skv. öðrum lögum.

Mál út af brotum á lögum þessum fara að hætti opinberra mála.

41. gr.

Lög um bann gegn jarðraski nr. 123/1940.

3. gr. orðist svo:

Brot gegn lögum þessum varða sektum og fer um mál út af brotunum að hætti opinberra mála.

42. gr.

Hafnalög nr. 45/1973.

Í 27. gr. falli niður orðin „allt að 100 000,00 krónum“.

43. gr.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að staðfesta fyrir Íslands hönd alþjóðasamning, er gerður var 15. febrúar 1972, um varnir gegn mengun sjávar vegna losunar úrgangsefna frá skipum og flugvélum nr. 20/1973.

Í 1. mgr. 6. gr. falli niður orðin „frá 1 000,00 til 500 000,00 krónum“.

44. gr.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að staðfesta fyrir Íslands hönd alþjóðasamning, er gerður var 29. desember 1972, um varnir gegn mengun hafsins vegna losunar úrgangsefna og annarra efna í það nr. 53/1973.

Í 1. mgr. 4. gr. falli niður orðin „frá 1 000,00 til 500 000,00 krónum“.

45. gr.

Lög um veitingasölu, gististaðahald o. fl. nr. 53/1963.

Í 27. gr. falli niður orðin „allt að 100 þús. kr.“

46. gr.

Lög um eyðingu refa og minka nr. 52/1957.

Í 1. mgr. 15. gr. falli niður orðin „allt að 10 000 krónum“.

47. gr.

Lög um fuglaveiðar og fuglafriðun nr. 33/1966.

A. 2. mgr. 17. gr. orðist svo:

Brot gegn löggilttri samþykkt varða sektum. Mál, sem rísa út af téðum brotum, skulu rekin að hætti opinberra mála.

B. 1. mgr. 37. gr. orðist svo:

Hver sá, sem sekur gerist um ólöglegar fuglaveiðar, skal sæta sektum, varðhaldi eða fangelsi. Virða skal það refsingu til þyngingar, ef fágætar fuglategundir eru veiddar, svo sem örn, snæugla, fálki eða haftyrdill, enda sé síðasttalda tegundin veidd í varpstað (í Grímsey við Eyjafjörð) eða í grennd við hann. Sama gildir um ólöglegar æðarfuglaveiðar. Upptaka á ólöglegu veiðifangi, hagnaði af veiði og á veiðitækjum er heimil samkv. 69. gr. almennra hegningarlaga. Ekki er það upptöku til fyrirstöðu, þótt annar sé eigandi veiðitækis en sá, sem sekur hefur reynst um brot á lögunum.

C. 38. gr. orðist svo:

Ólögleg eggjataka varðar sektum, varðhaldi eða fangelsi. Virða skal það refsingu til þyngingar, ef tekin eru egg fágætra fuglategunda, svo sem arnar, snæuglu, fálka og haftyrdils, svo og æðaregg. Heimilt er að gera egg, sem ólöglega er aflað, upptæk samkvæmt 69. gr. almennra hegningarlaga. Sama gildir um hagnað, sem fenginn er með ólöglegri eggjatöku.

D. 39. gr. orðist svo:

Brot á ákvæðum 29.—35. gr. varða sektum, varðhaldi eða fangelsi. Upptaka á ólöglegum birgðum af fuglum, eggjum eða eggjaskurn er heimil, svo og á hagnaði af sölu þessara verðmæta.

E. 40. gr. orðist svo:

Eigi má maður hleypa af skoti í annars manns landi án leyfis landeiganda eða ábúanda, nema lög mæli öðruvísi fyrir. Brot á þessu ákvæði, svo og á öðrum ákvæðum laga þessara, sem ekki er lögð sérstök refsing við í 17. gr. og 37.—39. gr., varða sektum, varðhaldi eða fangelsi.

F. 41. gr. falli niður.

48. gr.

Lög um fasteignasölu nr. 47/1938.

A. 11. gr. falli niður.

B. 12. gr. orðist svo:

Brot gegn lögum þessum varða sektum, nema þyngri hegning liggi við að lögum.

49. gr.

Lög um happdrætti (lotterí) og hlutaveltur (tombólur) nr. 6/1926.

3. gr. orðist svo:

Brot gegn lögum þessum varða sektum og skal fara með mál af þeim að hætti opinberra mála.

50. gr.

Lög um getraunir nr. 59/1972.

Í niðurlagi 10. gr. falli niður orðin „allt að 100 þús. kr.“

51. gr.

Lög um einkaleyfi nr. 12/1923.

A. 2. og 3. ml. 21. gr. orðist svo:

Sá, sem af ásettu ráði gengur á einkaleyfisrétt, skal auk þess sæta sektum.

B. 1. mgr. 22. gr. orðist svo:

Mál út af brotum á lögum þessum getur sá einn höfðað sem misgert er við.

52. gr.

Lög um verslanaskrár, firmu og prókúruumboð nr. 42/1903.

Í 23. gr. falli niður orðin „frá 5—500 kr.“

53. gr.

Lög um flugvallagjald nr. 8/1976.

Í 7. gr. laganna falli niður orðin „allt að 10 000 000 króna“.

54. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 13. maí 1982.

Friðjón Þórðarson.

Jón Helgason.
(L. S.)

Logi Einarsson.

Friðjón Þórðarson.